

Južna kapela ob ladji napis na vhodnem loku:

Entwurf u. Ausführung Feri Schwarz Ak. Maler Wien: Josef Perl Zimmermeister Pressburg Karl v. Gaspar Maler Pressburg 1917.

SaeViente bello per orbem terraVM DomVs haec alme reCtore ecclesiae Iosepho Ivvanec equite Pio parocho deCano depiCta fuit / Tu kronogram ni točno prepisan, kar zad va velike črke - Cevo/.

Zunaj na jugozapadnem oglu kamen z napisom:

Anno dⁱ / 1872 / die do-i'co an mich / aet 9busta ē h̄ ecce / bte maie
ūgini? / 1^a man⁹ īmenissioru / tevrco?
vse v gotski pisavi.

Stele, XXX. 21. 4. 25.

Konzola svoda nad prižnico ima črke F.L.

Z.M. in navzdolj obrnjeno puščic

Grb drži brezbrad mož s sočasno kapo na glavi in dolgimi lasmi

Na desni strani slavaloka je podobna konzola

dolgolas mož s kapo, držeč velik ščit pred

prsni z napisom: PRIMVS

ROROL

S M

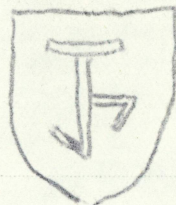

Sdanes vsled slabe razsvetljave ne popolnoma siguren, event. tudi 3)

Stele, XXXVI. 16. 8. 1925. str. 20. 20.

V prezbiteriju: Prva traveja ob slavoloku Prva traveja ob slavoloku

na severni strani

na južni strani

V ladji vrsta napisov in znamenj in grbov na sklepnikih.

Figuralni: Srednja ladja: M.b.z D., luknja, sv.Urh z ribo in knjigo.

Severna ladja: Janez Ev. s kelihom (?), sv.Andrej, sv.Jakob s palico, torbo in klobukom, sv.Lovrenc z ražnjem. - Južna ladja: grb (glej niže), sv.Miklavž s knjigo in jabolki, sv.Peter, sv.Pavel(?).

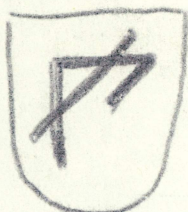
Konzola na epist.strani slavoloka: mladeniška dopasna figura s ščitom pred seboj: na njem napis:

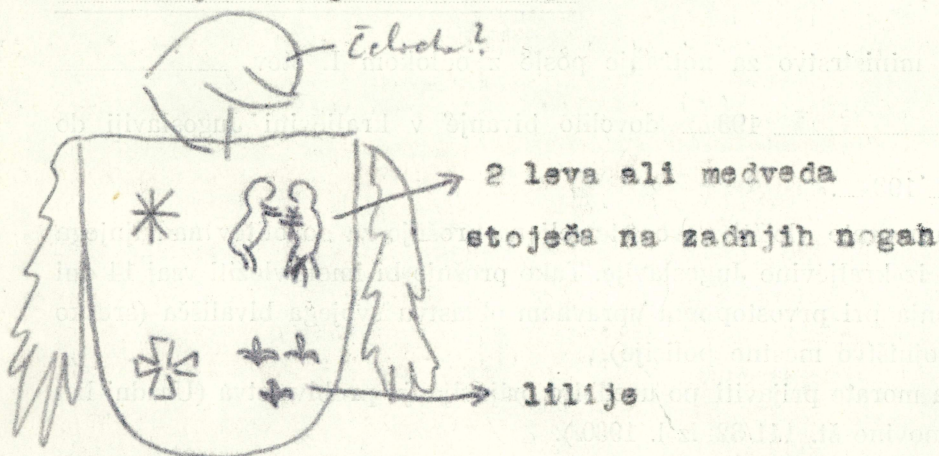
Konzola na evang.strani slavoloka: brezbrad mož s klobukom do pasu. Na ščitu, ki ga drži pred seboj:

Nad W stebrom na S strani

Grb v ladji kot glavni sklepnik:

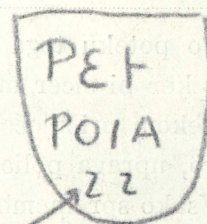

Ob straneh vitice

Pred sklepnikom sv. Urha je dvoglavi orl

Ponovno se v ladji pojavi
na majhnem sklepniku "sekira"
kot smo jo srečali že v sta-
rejšem prezbiteriju. Nad njo
napis: R d S (?). Nato v sever
ni ladji sekira brez napisa
ponovno.

*čit z napisom:

Tu je še nekaj, pa ni moč
prebrati

V severni ladji:

Prezbiterij je nekoliko elegantnejši v oboku, rebrih in sklepniških (rosete in ščiti). Ščiti vsi prazni, rosete bolj plastične kot v ladji. Na splošno v ladji prevladuje velika ploskovitost. Ali ni kaj sorodnosti s Pivnim in Križno goro? Kamnoseško znamenje in črka .

Cevc, Zap. XXIII, 1955, str. 29-31.

Slika kraja in ž.c.

Il. Slov. 1932, L. VIII, št. 23, str. 93.

Veliki oltar začetek 19. stol. Klasicističen. Slika Marijinega rojstva kaže klasicistične črte. Wolf?

V prezbiteriju rosete in ščitki na oboku; bolj plastično kot v ladji.

← v prezb.
evang. stran

← v prezb, na epist. strani
ustrezno onemu na evangelj.
strani.

konzolni, oktogonálni skulpturisti služniki na geometr. konzolah. Zvezdnat obok.
v prezb. Profil reber v prezb.

V ladji sklepniki oblike (približno kvadrati z zaobljenimi ogli). Precej ploskovitega reliefa. Približevanje vrhniško-notranjski smeri, toda ne gredo v bližini Ruckensteina.

Tudi slike v stranskih oltarjih utegnejo biti Wolfove.

Stolp ima v ladji opornike.

Cevc, Zap. XX. str. 29^a-30. - 30. X. 1950

Jugozap. ogel vzdani kamen. napis, got. minuskula: Anno d 1722 die *combusta*
e hec eccia bte maie uginis

Juž. portal ima letnico 1767.

Zvonovi: manjši iznad tren ima napis: Incendii pericula avertete. Me tibi co=
missam custodi ex hac carnis blanta surgit virgo sancta. Spodaj: Labaci anno
1743 a Benedicto Huetterer fusa sum. 4 reljefi. Ornament soroden onemu na Po-
kojišču. Večja 2 novejša.

Na vsaki str. slavaloka po ena napisna tabla-

Južna: A.A.O.R// MDCCXXXIV non.feb//. ca.cog.milit.ort:tumal://per.illg.hum.
sang.efus.//pollut.h.vet.cons.par.eccl.//a.cels.E.Rev.prim.felisigis.e.c omt.//
de.Schratenbach.// epo.labac.rog.illustr.F.(et)reve.//D.Iacobo.cad.val.ioe.
Praelato.//idibus.eiusd.Mensis.E.anni//Reconcilita.fuit//P.M.F.H.L.P.
Severni: A:A:R:O:M:M:D:CC:LXX(zadnje zakrito od prižnice) hanc.paroch: e
oes filial// ecclas: sltr: visit: R^{imus} :D: and: //Holler prael: freyd: l^{mus}

arch//Diac:Gorit: A^o vero seqti// VII:id:avg:excell:et revd// D.D.Car:Mich:
C:Deattens// i^{mus} arch:sacram:confir:cop:multi://Gratiose contulit//P.M.

Nad sev. nap-ploščo čeden stoječ kr. z žezlom v roki. Čas sreda 18.stol.

Oprava razen vel.oltarja in orgelj vsa moderna gotika.

Sev. str. oltar slika sv. Ane, podpis P.Kunl 1869.⁴ oraj, orig. slika beg v
Egipt in moritev nedolžnih otrok, brčkene tudi od Kunla.

Stele, XCVI, 1914, str. 30-33.

Nad juž. napisno ploščo je lep kip žal.M.B. Kipi v gotskih str. oltarjih so
stari iz 18.stol. Vel.oltar delo 1.pol.19.stol. v baročnem duhu. 4 veliki kipi
in kip M.B. vredni ohranitve. Arhitektura slaba in bi se dala nadomestiti.

Tabernakelj lep.

Vrata v zakristijo imajo napis: D^omine dilexi decorem domus Tue.

Nicolaus ^{trav} praep^s. Rudolphsberten^s. prohon.apost^s Sac. Caes. Mitis Cons^s etc
Venerab^s Carthusiae Fraidenice^s P^s parochus a Sumo Pont. Confirmatus ecclesia
exornavit Portā erexit a^o MDCKXXXI

Lepa omara v zakristiji. Orgeljska omara iz 1.pol.19.stol.

5 lepih steklenih lestencev.

Slika Zadnje večerje v juž.stran. olt. P.Kunl 1869.

Cela notranja arhit. poznogotska duvana. 3 ladje. Konzoli nad slavolokom sta

človeški doprsni, vsaka nosi arb:

Južni ima napis: Primus Rokol(?) M.

Več figurálnih sklepnikov.

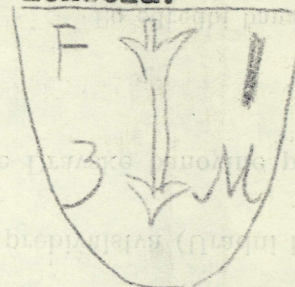
Na pilni kamen ima na stebri napis: Ill^{is} Dnus

Wolfgangus Theodericus Engstoler F.F. ano dni 1642.

Na gl. portalu je napis: Gothico stilo portae diruto
novo nova stat A.D. 1825.

Ako se gre v zvonik se lahko zaseduje bogato nekdanjo fasado z dvema vrstama oken, oziroma niša v atiki.

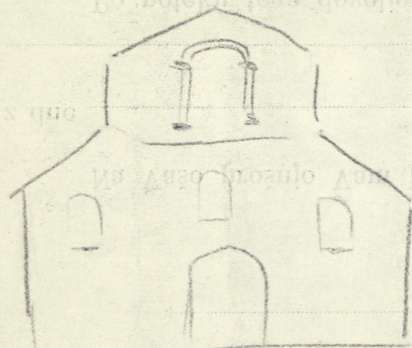
ev. konzola:

Stele, ICVI, 28.4.1914, str. 34-36.

Župna c. od bombardiranja ni trpela, prav tako ne tabor. Na zvonikovi strehi je odbit jugozap. del čebuljastega srednjega dela, a z deskami zapažen.

Stele, CXVI, 4.3.1945, str. 39.

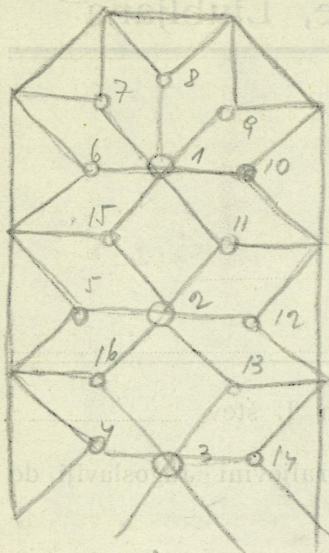

V vel. oltarju, ki je dobro baročno delo, a slabo po-
barvan, s kipi sv. Petra in Pavla, evangelistov in sv.

Trojice, ki krona Marije, ter Jožef in Joahim, je slika, kopija po sliki Marij
nega rojstva, ki se nahaja v župnišću. Format je spodaj povečan do celih figur
(ali pa so one odrezane) - zgoraj obdana od glorijskega angelov (mogoče tam odre-
zana) Kopija utegne biti po vtisu iz daljave Kurz v. Goldenstein, ali Wangus.
Je mnogo trpela. Za sliko je "tren".

Prezbiterij ima tri ozke svodne pole in tristrani zaključek, polstebre in služ-
nike, v rokoko dobi spodaj posekane in postavljene na konzole.

Zvezdast svod xxxxxxzxxx z mnogimi sklepniki. *Stele, CXVI, 16.3.1945, str. 44.*
1 ščitek z vodoravnim pasom čez, 2 gladek ščitek na krogu, 3, 6, 7, 15, 9, 10, 11 ro-
zete

4 mejstrske znamenje

14 rezile-

V ladji enake visoke temenast sved iz zvezda kakor v ranju ali v škefji loki. Druga srednja zveza od slaveloka v srednji ladji ima na sredi okroglo odprtino in ob rebrih kregovične izrastke. Vsa križišča nosijo skle nike, temenska polja izredno velike figuralne.

V srednji ladji od slaveloka deli M.B. z detetom, luknja, in svet škef z mitro, pasteralem in knjigo. V sev. ladji delgolaz brezbrad svetnik, s kelinom pred seboj(?), sv. Andrej, svetnik s klebukom in bedalem in torbe(?), sv. Levrenc, v juž. ladji grb z zvezde, križem, dvigajočim se heraldično k sebi obrnjenima levoma in nerazločnim predmetom pod nji-

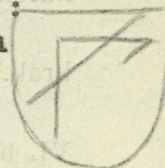
ma, sv. škef z nerazločnim atributom, brezbrad svetnik s ključi in knjigo, svetnik z mečem in knjigo. Ve ji del ostalih so rozete in ščitki. Na enem ščitku prebedeno srce (s puščico) in krone s tremi križci. Na drugem precej zapleten znak. Na enem ščitku sekira. Na enem okleščena veja z listi, na enem:

Na enem: P A B

Narobe obrnjeno srce s križem na kencu spodaj in štirimi znaki, črkami (4 ob straneh pokončno srce s križem na vrhu in N S.

esna konzola z grbom in napisom: Primvs Reve z M. Na enem dvoglavi erel s krone. Na drugem z listi evite deble. Na drugih manjše figure. Na enem je napis: P E

P O N

Na enem petkratna zvezda s črkami N G 321

Na drugih stilizirane živali, ali zapleteni znaki kot nerazločen monogram.

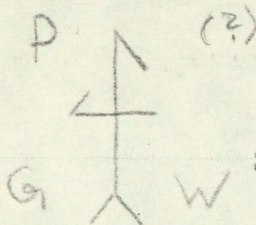
Na enem dve 5kraki zvezdi, na dveh než kakor v prezbiteriju, enkrat s 3 črkami

SPO

rezilo, na enem klešču, 2 križa in črke R P(?)

"a levi kenzeli ob rezbiteriju grbenosec z grbom z navzdel obrnjene pušice in črke F.I.Z.M.

Na enem črke A H S *→ vednija*
S (?) G"a enem navzgor obrnjen znak
in še marsikaj.

Stele, CXVI, 16.3.1945, str. 48-50.

V Cerknici se bere na starem kamnu v cerkvenem zidu de so l.1472 farno cerkev
"atere Božje ravno o postnem šmarnu neukroteni Turki požgali. Sedanja cerkev
je bila blezu precej potem zidana, saj je vsa po gotiški šegi lepo izdelana,
prostorna, s tankimi visokimi stebri po obeh straneh, samo velika vrata in zvonik
zvonik kažejo novo šego in nekdo se je v kamnatem napisu pohvalil, de je go-
tiška vrata poderl in nove po novi šegi postavil. (-reba bi bilo pač, de bi
ljudje staro in novo šego zidanja bolj razložili, de bi lepih zidanj z napač-
nimi pristavki ali predelki ne kvarili.....

Zg.Danica 1854, str.Ogled Po Slovenskem
Iz Notranjiga .H.

= znamenje črkanj(?) ki so nekdo v Cerknici jelo Hvali, čim. 1472
IV. ! (ka)

SPO (kaj? kaj? v tej stvari!) = S(ator)?? ---

Na starem kamnu v zidu se bere, da so l. 1472 Turki cerkev požgali. Sedanja cerkev je bila kmalu potem zidana, saj je še v gotškem stilu. Cerkev je prostorna, s tankimi visokimi stebri. Samo zvonik in gl. vrata so novejšega datuma. Na V napisu vklesanem v kamen pa se je nekdo pohvalil, da je podrl gotška vrata in postavil nova po novi šegi.

Zg. Danica, l. 1854, str. 187.

Cerkniška fara je že zelo stara. L. 1296 se že omenja župnik Rudolfin, l. 1330 Tadej in l. 1360 jo je oglejski patriarh podaril bistriškemu samostanu.

Zg. Danica, l. 1854, str. 187.

L.1351 se je od nje odcepila preserska fara. Listina tega leta omenja Konrada Gornjegraškega, namestnika pri sv. Vidu poleg Kamnika.

Zg.Danica, 1.1859, str. 119.

Cerkev je bila zidana l.1482 v gotskem slogu, pozneje zaradi raznih prezidav popačena. Tako so odstranili gotska vrata in vstavili navadna ~~xxxxxx~~ 1825 l. Sedaj pa so zopet naredili gotska okna, kar je naredil J.Vurnik iz Radovljice. Zasteklitev pa je naredil A.Neuhauser iz Innsbrucka

Zg.Danica, 1.1873, str. 381.

Podoba je od l.1482. Pobožnost v naših dneh (od l.1680) razširja, imenitni župnik imenovan škof, Gregor Črnič. (po Dolničarjevem Marianalu).

V.Steska: Kranjska Marijina božja pota pred 200 leti., IMK IX., 1899, str. 122

Die Pfarre B. Mariä V. zu Zirknitz ist nach den eben bemeldeten Angaben sehr alt und begriff in früherer Zeit auch die Pfarren Planina, Presser und Franzdorf. Die Pfarrkirche B. M. V. Nativitatis dürfte, zu Folge der oben angeführten Steinschrift, nach ihrer Einäscherung durch die Türken, neu aufgebaut worden sein; sie zeigt in ihrem Innern einen schönen gothischen Styl, der Chor ist gewölbt mit Gurten, ebenso das Schiff, welches durch zwei Reihen schlanker Pfeiler geschmückt ist. In Aussen ist je doch die ganze gothische Form verwischt, wie es selbst eine Inschrift auf dem Hauptthore deutlich auspricht:

Gothico stylo porta diruta, nova novo statuta.

Im Innern der Kirche beurkundet eine Inschrift links beim Eingange des

Presbyteriums die Visitation des Gotteshauses durch den Archidiacon und Prälaten von Freuden^{hal}, Andreas Höller, im J. 1751, und die Anwesenheit des Erzbischofs von Görz, Carl Michael Grafen von Attems, im J. 1752; sie heisst:

A.A.R.O. MDCCLI hanc paroch. et. oe. filial.
 eccles. Sl. Tr. visit. R.D. And. Höller. Prael. Freyd.
 l. archidiac. Gorit. a^o. vero seqti VII. id Aug. excell.
 et revd. D. D. Car. Mich. C. de Attems l. archiepus
 Gor. eam visitavit sacrem cop. multi. gratiose contulit P. M.

Eine zweite Inschrift rechts berichtet die Entweihung der Kirche durch ungebührlich bei einem Soldatentumulte vergossenes Menschenblut und die Wiederaussöhnung derselben durch den Fürstbischof von Laibach, Felix Siegmund Grafen von Schrattenbach, im J. 1735; sie lautet:

A.A.M.R. CIOCCCXXXV Non. Febr. ca. cog.
 milit. ort. tumult. per illeg. hum. sang. effus. pollut.
 h. vet. cons. par. Eccles. a Cels. et Rev. Principe
 Feli. Sigs e Comit. de Schrattenbach epo. Labac.
 rog. illus. et reve D. Jacobo Car. Vall. joe. Prae-
 lato idibus ejusd. mensis et anni reconcilata fuit.
 P.M.F.H.C.P.

Eine dritte Inschrift über der Sacristeithür nennt den Pfarrer von Zirknitz, zugleich Propst von Rudolfswert, Nicolaus Mrau, als Verschönerer der Kirche im J. 1631; sie heisst:

Nicolaus Mrau praep. Rudolphswerten, protonot. apost.
 scr. caes. mttis consiliarius, et venerab. Carthusiae
 Frajdnice. ps. parochus, a summo pontifice confir-
 matus ecclesiam exornavit, et portam erexit.

Eben dieser Pfarrer, welcher später Bischof von ~~Exera~~ Scradona geworden, hat den Pfarrhof zu Zirkniz von Grund aus neu aufgebaut, wie eine vierte Inschrift es besagt, welche sich an demselben Gebäude befindet:

R.D. Nic. Marv. J.V. D. electus episcopus Scard.

Praep. Caes. majest. cons. Arch. patr. a fundamentis erexit.

Im Fissboden der Kirche liegen noch mehrere Grabsteine, auf denen jedoch die Inschriften durch die Tritte der Kirchenbesucher fast ganz verwischt sind; nur Todtenköpfe und Priesterkelche, und auf einem eine bischöfliche Mitra sind noch kennbar; das Nähere könnten die Sterbenbücher der Pfarrer ergeben.

Die Pfarrkirche zu Zirkniz wurde zur Zeit der türkischen Einfälle mit einer Ringmauer umgeben und mit vier starken Thürmen befestigt, von denen gegenwärtig nur noch zwei vorhanden sind.

Hitzinger: Geschichtlichen Notizen über Lass und Zirkniz.

MHVK. Juli 1854. str. 55,56.

Von der Pfarre Zirkniz gibt die erste bestimmte Angabe eine Urkunde des Patriarchen Rainmund vom J. 1296, wo unter den Zeugen M. Rudolphinus plebanus plebis s. Mariae de Circhiniz vorkommt (sieh de Rubeis Monum. ecclesiae Aquilej. tom II. c. 78.) Über die um das J. 1360 geschehene Incorporation derselben zum Carthäuser-Kloster Freudenthal gibt folgende, im Domarchiv zu Laibach abschriftlich vorhandene Confirmations-Urkunde vom Papst Bonifacius IX. vom J. 1394 Bericht:.....

P. Hitzinger: Zur Geschichte der Pfarren Arainßs. MHVK. December 1854. str. 89.

Cerknica, župna c. M.b.

...največja in v gotskem načinu grajena cerkev. Dieselbe ist unser lieben Frauen gewidmet und hat vor Alters, bey Krieger-Zeiten, auch bey öfters sogenannten Türkisch-Martolosen, oder Raubereyen und geschehenen Einfällen, den daselbst befindlich Christlichen Einwohnern zu einem sogenannten Tabor oder Schutzwehre gedienet. Daher sie auch vormals mit starken Mauern, Thürnen, Rundelen, und darin mit Doppelhacken, Stücken und Mörsern versehen gewesen, von welchen allen noch etwas wenigens daselbst verhanden ist. Inwendig ist dieselbe mit schönen 7. Altären und einem kostbaren Orgelwerke gezieret. Der Kirchthurn aber mit grossen und kleinen Glocken versehen. Diese Kirche haben die Herren Grafen von Cilley, im Jahre 500 nach Christi Geburt erbauet, wie selbiges der daselbst befindlich eingemauerte Stein ausweist.

Nebst dieser Kirche ~~steht~~ siehet man noch daelbst die Kirchen S.Rochi, S. Joannis und S.Mariae Magdalene... (nato našteva še druge podružnice cerkniške župnije: M.b. v Grahovem, Sv.Nikolaja na Slivnici, Sv.Pavla v Žirovnici, sv. Stefana v Lipsenju, staro kapelo Mb. v Nieder-Stegberg, sv. Križa in sv. Ane zu Ober Stegberg, sv. Kancijana v Gor. Jezeru, sv Brikcija v Lazah nedaleč od tod sv. ~~Leona~~ Leona, na otoku Vorneck sv. Primoža in Felicijana, ~~pod~~ Zelše sv. Volbenka, Unter Niederdorf sv. Lovrenca, Spodnje jezero sv. Petra, pri gradu Thurnlack kapelo sv. Lenarda /grad pripada Bistri/, sv. Elija pri Martinjaku, kjer je c.sv. Vida. (strani 16-17)

dodatek na str. 134-5:

korigira, da bi bila ž.c. zgrajena 1500 od Celjanov, kajti genealogija teh grofov pove, da so ti že 1456 izumrli. "Man hat derowegen den, in obgedachter Kirche eingemauerten Stein noch einmahl in Augenschein genommen und befunden, dass die in einem Bruch desselben eingegrabene Schrift unleslich war, wobey man dennoch die Jahr-Zahl erkennen kunte, welche

dnno. d: 1472

i.e. 1472 bedeuten soll. Mithin dieser Stein um 16. Jahr später ist gesetzt worden, als der letzte Graf von Cilley abgestorben ist, hinfolglich diese Kirche nicht von denselben; sondern von dessen Successoribus ist erbauet worden. (str. 234) Franz Anton von Steinberg, Gründliche Nachricht von

denn in dem Inner - Grah gelegenen Cirknitzer - See, Tagbuch 1758.

Der Markt Zirknitz hat aus seiner früheren Geschichte gleichfalls viel von den türkischen Einfällen zu melden, welche bei Valvasor näher bezeichnet sind. (Op, Valvasor XI. Buch, S. 54.) Von einem solchen jedoch, den Valvasor nicht anführt, spricht eine alte gothische Inschrift, welche in der äusseren ~~Mauer~~ Mauer der Pfarrkirche, rechts vom Eingange, eingemauert ist und gewöhnlich als unlesbar unbeachtet gelassen wird. Sie lautet, insoweit sie der Schreiber dieses lesen konnte, folgendermassen:

anno. d. 1472
die doto. an anjuti
at obvsta. ē. ti. ecca
bte. maie, . virginis.
p, man 9 intomitorv.
tevrco }

Das ist: Anno Domini 1472 d e dominico ante annuntiationem combusta est titularis ecclesia beatae Mariae Virgins per manus indomitorum Turcorum. Oder zu deutsch:

Im Jahre des Herrn 1472 am Sonntage vor (Mariä) Verkündigung ist die Pfarrkirche der heil. Jungfrau Maria durch die Hände der unbändigen Türken verbrannt worden.

Hitzinger: Geschichtliche Notizen über Laas und Zirknitz.
MHVK. Juli 1854. str. 55.

"... Ako se ogledujem v tem veličastnem hramu Božjem, kogar gotiški obok nosijo štirje tanki in visoki stebri, zdi se mi, kakor bi stal med nekdanjimi Nemci, ki so v sv. logih svojim bogovom darovali.Mislil bi človek, da lahki oboki so od zgorej pripeti, pa vse je narejejo tako trdno, kakor bi bilo za večne čase. Oboki imajo svoje ven moleče rebra ali debele žile, ki se križajo kor v rešetko, zapletaje se druga v drugo. Res, prekrasno, veličastno delo gotiške stavbe...Prizidani sta dve kapeli brez okusa in enakomerja; gotiška okna so namestjene s štirivoglatimi večimi in manjimi, poljubno višimi in nižjimi; gotiške velike vrata so se umaknile drugim, in zvonik, krit v novejši dobi, toži stavbno nevednost svojih skrbnikov. ... Treba bi bilo, da bi se pri umetnih stavbah, zlasti cerkvenih, ohranila, ali pa ponovila prejšnja izvirnost. ... poderite nepristojne kapeli, odprite spet gotiške okna in vrata, vozite počasi na staro in postavili si bote "monumentum aere perenius"

"Cerkev im-a zdaj pet oltarjev. Prav za prav bi imeli le trije biti. Veliki, Matere Božje, je ravno zdaj v delu. Škoda, ker ne bo v gotiškem slogu, kakor ga tirja gotiška cerkvena podoba. Pogleda vredna je podoba sv. Nortburge iz že omenjene cerkvice (sv. Notburge) na Loškem, tudi prejšnja podoba rojstva Matere Božje je bila kaj lepa. Zvonik je visok 28 sežnjev. V velikih linah so trije zvonovi, veliki vaga 28 1/2 centov. V malih linah je pa mrtvaški zvon, ki ima posebno moč čez copernice.... Leta 1472 bo bili Turki požgali to cerkev ravno v nedeljo pred postnim Šmarnom, kar priča gotišk kamen vzidan v cerkveni ogel. Okoli cerkve je bil nekdanj tabor. Pravijo, da sta 2 brata zidala, eden cerkev in eden tabor okoli nje. Tabor je imel pet stolpov (turnov). Dva stojita še zdaj. Eden je neke vdove, eden pa gospod Obrezov, ki hrani še zmiraj železen, 150 funtov težak možnar, nekdanj Turkom uplenjen."

V farovžu so ohranjene druge cerkvene reči. Vredno je pogledati lep, star, srebern ciborij, ki je tako velik, da si njegov pokrov,

popolnoma krono, dane lahko vsak možki na glavo. Krstne bukve segajo nazaj do leta 1600. Poročne in mrtvaške so nekaj poznejše. Iz krstnih bukev se vidi, da je bil šolski učenik že v 17. stoletji v Cerknici...(..... "

Andrej Likar: Cerknica in njena okolica. (Ozir po domačii). - NOVICE,
20. maj 1863, L. XXI, list 20, str. 154-155.